

Els punts sobre les is

Text > JOAQUIM BOHIGAS

Una «crònica vital» no és exactament el mateix que unes memòries, i encara menys una autobiografia. *La dignitat del poble de Santa Eugènia de Ter*, la «crònica vital» d'Eduard Herrero Lainez (Villarluengo, Terol, 1942), esdevé el retrat intens i tenaç d'un barri que viu en estat d'alerta permanent, com si pressentís allò que el destí (si és que en podem dir així) li té reservat. L'autor, professor durant trenta-quatre anys a l'INS Vicenç Vives de Girona i, per damunt de tot, activista veïnal, relata els fets tal com els va viure, posant els punts sobre les is sempre que calgui. Herrero, que va fer un pas per la política sota el guiatge del CDS d'Adolfo Suárez, s'implica també en el present del barri, expressa el seu disgust pel cas del parc Jordi Vilamitjana i deixa com a deures la creació d'una figura administrativa pròpia, que decideixi més enllà de la plaça del Vi.

Santa Eugènia, poble annexionat a Girona el 1963, ha gestionat la seva existència contemporània com una reivindicació constant. Una manera de ser que reclama compromís, constància i la convicció de no acceptar mai un paper de ciutadania de segona. Aquesta actitud (tan celebrada en el discurs públic com infreqüent en la pràctica) ha evitat que el barri esdevingués una simple

ciutat dormitori, tal com remarca l'autor, i ha impedit, entre altres coses, que quedés definitivament desfigurat pel tall de l'N-II o víctima d'una especulació immobiliària ferotge.

Com en tants processos col·lectius, aquest propòsit no s'ha construït en solitari. Herrero, orgullós de la seva doble identitat aragonesa i catalana, evoca les persones que l'han acompanyat «en tot el recorregut social». A l'eix del relat hi situa l'Associació de Veïns i les diverses comissions que, al llarg del temps, han batallat en fronts urbanístics, socials, ambientals i esportius: de la defensa de les Hortes a la gestació del CESET (el Club Esportiu Santa Eugènia de Ter). Segurament, Santa Eugènia seria avui un altre barri si els seus habitants no haguessin insistit, una vegada i una altra, a reclamar equipaments i serveis (com la Marfà com a espai cultural de referència, el centre cívic a Can Ninetes, el pavelló, la piscina coberta o el CAP de Can Gibert del Pla), o si no haguessin plantat cara per evitar que la Frontissa del Güell es convertís en una autovia de quatre carrils.

El text mostra que la recerca d'una vida col·lectiva digna i plena passa, així mateix, per camins més simbòlics. La presència continuada de la imatge del pont del Dimoni, construcció recupe-

perada és l'excusa per reprendre l'amistat en el punt on la van deixar i per retrobar-se amb la Gina, perquè per poder pagar la reparació de l'instrument hauran de tornar a treballar plegats. Però les maneres diferents d'entendre la música de l'un i de l'altra, ell amb ànsies de llibertat creativa i de deixar-se endur pel que el cor li dicta tant a l'estudi de gravació com a l'escenari, i ella amb fam de triomfar en la indústria, xoquen constantment. Aquestes topades i les addiccions d'en Marc acabaran reobrint velles ferides.

Ubicada entre els carrerons del Gòtic i del Raval de Barcelona, *Per sempre mai més* transita entre els clubs petits, on el jazz és encara el resultat de la combinació

entre el risc artístic i la improvisació, com el Jamboree i el Harlem, i els escenaris més prestigiosos de la capital, del Palau de la Música Catalana al Gran Teatre del Liceu, espais en què en Marc i la Gina aspiren a captar l'atenció del públic i de la crítica.

I si la música —excepte la de Gina and the Giner's, el grup dels protagonistes, que és inventada, la resta es pot escoltar com a banda sonora durant la lectura a través d'un QR— és l'eix troncal de *Per sempre mai més*, també ho són el dol i l'absència, perquè des de les primeres pàgines, en Jan, el narrador, ens parla d'en Marc en passat, i això, com bé sap el lector, no sol presagiar res de bo.

HERRERO LAINEZ, Eduard.
La dignitat del poble de Santa Eugènia de Ter: Crònica vital d'Eduard Herrero Lainez. Girona: Tot Esports i Comunicació SL, 2025. 335 p.

rada el 2019, s'ha convertit en «un element fonamental» de l'especificitat del barri; la Festa Major és «una activitat essencial», amb uns programes que actuen com a arxiu emocional de cada edició, i el periòdic digital *Eldimoni.com*, un cas extraordinari d'expressió comunicativa. Són només alguns dels exemples més destacats.

La dignitat del poble de Santa Eugènia de Ter és, sens dubte, una aportació a la història de Girona, però des de la perifèria: des d'allà on, amb perseverança, s'ha conreat una veritable consciència de poble.

BORRELL, Francesc. ***Per sempre mai més***. Barcelona: La Magrana, 2025, 256 p.